14/09/2020

Владика Григорије у Јасеновцу: ”Памтити страдале, али се чувати авети мржње”



Епископ Диселдорфа и Немачке Григорије поручио је данас, на обележавању Светих Новомученика Јасеновачких, да памтити значи не дозволити да се злочин икада више понови, али и да се морамо чувати “злокобне авети злопамћења” која значи мржњу и жељу за осветом.

“Наш циљ није да жртве које данас славимо само сачувамо од људског заборава, него да их понајпре и понад свега сачувамо од смрти и пропадања. А то је могуће једино ако умолимо Господа да их он узме у своје сећање. Зато и узносимо њихова имена у службу Божју, јер жарко желимо да се њихов спомен и њихово име заувек настане у вечном Божјем памћењу. Зашто? Јер ћемо њихово, али и своје постојање осигурати само ако будемо записани у књизи живота вечнога. И управо зато смо ми данас овде, драга браћо и сестре”, поручио је владика Григорије, после Литургије у манастиру Светог Јована Крститеља у Јасеновцу.

Он је нагласио да је “добра прилика да се опоменемо и нечега што се као злокобна авет може увући у нас, уколико нисмо пажљиви и свесни праве важности, дубине и смисла памћења”.
“Та злокобна авет није ништа друго до само злопамћење, јер друга страна памћења није само заборав, већ нешто много горе и злокобније – злопамћење. А у чему је то разлика између памћења и злопамћења? Памтити значи с љубављу се сећати пострадалих, памтити значи сачувати имена мученика од заборава, памтити значи не дозволити да се злочин икада игде више понови”, навео је владика Григорије.

Како је напоменуо, “злопамтити, пак, значи гајити мржњу у свом срцу према убицама жртава, злопамтити значи желети зло крвницима, узвраћати им зло злошћу, која трује наше душе силније од најљућег отрова. Злопамтити, на концу, значи жудети за осветом и за туђом смрћу”.
Колико је важно памћење, истакао је владика Григорије, “осетио је и умни архитекта Богдан Богдановић, који је на овом жртвеном пољу, засејаном онима које нипошто не смемо заборавити, подигао споменик у облику цвета, као симбола лепоте и живота, цвета који своје латице симболично отвара и устремљује ка своду небеском над собом, ка Богу и царству вечности”.

“Зато у облику каменог јасеновачког цвета, у његовој симболици, јасно видимо победу живота на смрћу, и тежњу ка будућности и животу вечноме”, нагласио је владика Григорије.

Како је навео, колико заправо сећање може да буде снажно и моћно, научио је управо захваљујући Јасеновцу.
“Јер овдје, међу овим мученицима, лежи једно име којег смо се у мојој породици сви морали сећати. То име је Нађо, а на рођењу га је понео један од петорице браће мога деде Љуба. Нађо је, нажалост, пострадао у Јасеновцу. И док се имена преостале дедове браће у нашој фамилији једва присећамо, а

понекад их чак и заборављамо, Нећово име сви памтимо. Његово име остало је трајно урезано у сећања, попут неизбрисиве сенке и шума трајно настањеног у нама. То тумачим као велику милост и утеху, коју нам Бог дарује преко мученика, учећи нас да су они заувијек ту, да и даље
постоје и да не умиру”, рекао је владика Григорије.

Поред домаћина Епископа пакрачко-славонског Јована данашњој литургијској прослави новомученика јасеновачких присуствовали су Митрополит загребачко-љубљански Порфирије, Епископ диселдорфско-немачки Григорије, Епископ будимљанско-никшићки Јоаникије, Епископ источноамерички Иринеј, Епископ аустријско-швајцарски Андреј, Епископ бихаћко-петровачки Сергије и









mitropolija.com